

студентів. Усне опитування всіх присутніх на відеозанятті сприяє більш якісному процесу засвоєння лабораторного матеріалу. Тестовий контроль отриманих знань кафедрою добре засвоєний. Його питання охоплюють не тільки лабораторну частину занять, але і лекційний матеріал з даної теми, а тому комплексно підводить підсумок заняття з точки зору оцінки знань.

Вважаємо, завдяки лабораторно-практичним роботам за освітніми дисциплінами кафедри майбутні фахівці-екологи отримують уявлення про роботу лабораторного обладнання, організацію праці в лабораторії, знайомляться з правилами обслуговування лабораторного обладнання, апаратури. Отже у них з'являється можливість працювати в дорожніх лабораторіях. Роки роботи авторів тез в навчальному закладі підтверджують такі факти.

Можна зробити висновок що навчальна робота в лабораторії індивідуалізує процес навчання студента, формує його вміння та навички. Проте в умовах дистанційного навчання навчальна робота вимагає вдосконалення організаційно-методичного забезпечення і суттєво залежить від того, в якій мірі кафедральна лабораторія, викладачі і студенти інформаційно та технічно забезпечені сучасними новітніми досягненнями техніки.

Перелік посилань:

1. Бітумні в'язучі:

https://www.youtube.com/playlist?list=PLftaDArllchwyPsdXZZ75zUBo2Nd_BDKY.

2. Приготування асфальтобетонних сумішей:

https://www.youtube.com/watch?v=BnoXef_XfGA&list=PLftaDArllchyXRGO6599zlkWRyaULPOIh.

ДО ПИТАННЯ ПОЛІТИКИ ЯКОСТІ Й БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ФОРМ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

*Рідей Н.М., д.пед.н., проф., Титова Н.М., д.пед.н., проф.,
Петровська О.В., здобувач 3 рівня вищої освіти, Павлів О.В., здобувач 3 рівня
вищої освіти, Волкова Л.С., здобувач 3 рівня вищої освіти
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова,
Київ, Україна
nataliia.ridei@gmail.com*

Полігалузева, науково-технічна мультипроектна діяльність зі формування методології політики якості й безпеки життєдіяльності соціокультурних форм для сталого розвитку, яка полягає у теоретико-методологічному обґрунтуванні, пізнанні, розробленні, впровадженні апробованих життєспроможних моделей публічного управління та адміністрування піотита- та асфаліе-політики освітньо-наукових систем за особливих умов геосферних та біосоціальних біфуркацій цивілізаційних перспектив сталості, державної територіальної цілісності та суверенітету України на засадах нарощення академічного потенціалу мобільності та збереження і відтворення природоохоронної

спадщини й забезпечення доступу громадськості до публічної інформації стану безпеки, рівня якості життя за цільовим призначенням різночинних категорій здобувачів освітніх та наукових послуг і соціальних сервісів неперервної освіти впродовж життя та пролонгованої зайнятості зацікавлених та достойних без обмежень, здатних протистояти глобальним викликам.

Формування методології політики якості та безпеки життєдіяльності соціокультурних форм для сталого розвитку України базується на : нарощенні академічного потенціалу забезпечення державної цілісності та суверенітету країни, який фундаменталізовано на національній самоідентичності українців (без територіальної, мовної, національної та політичної упередженості) космополітів і філантропів з ноосферологічним мисленням та реалізації наукових надбань, орієнтованих на дослідження та класифікацію поліваріантних соціокультурних форм (просвітництва, реабілітації, неперервної освіти та наукового пізнання з пролонгованою зайнятістю впродовж життя зі заздальгідь прогнозованим і модельованим базисом мультимодусних моделей неперервної ноосферологічної освіти); соціалізації різночинних категорій зацікавлених здобувачів освітньо-наукових інноваційних послуг та сервісів квалітологічно- та безпеко-орієнтованих на біосоціальні цивілізаційні потреби якості й безпеки життя (з проєктуванням життєспроможності та життєздатності природничих та антропогеннозмінених екосистем) з метою стратегічного пропагування цінності рівноважної динаміки життя та смерті з правом та соціальними стандартами гарантій захисту академічної соціальної, біологічної мобільності та аксіології «Я-Всесвіту», «Я-розвитку», «Я-взаємодії в системі Природа-соціум-соціальне-професійне та особисте середовище», а також гарантування безпеки і захисту біо- та ландшафтного різноманіття задля розвитку рекреаційно-естетичного активіуму «тих, хто потребує» без соціокультурних обмежень градієнту приналежності на засадах сталості. Методологія політики й якості безпеки життєдіяльності соціокультурних форм для сталого розвитку держави актуалізується стратегією превалуючої парадигми ноосферності, міждисциплінарного наукового пізнання мультирівневої їх типізації фундаментально-, системно- та семантично-наукового характеру організації природокористування, функціонально-цільового призначення політичної ангажованості у життєдіяльності усіх зацікавлених, зайнятих та долучених академічно-достойних здобувачів та дослідників, в тому числі волонтерів та соціальних патронатів на екосистемних, ноосферологічних принципах сталості майбутнього забезпечення прийдешніх поколінь.

Нарощення академічного потенціалу орієнтовано на пізнання, управління та практико-експертної діагностики формування політики якості та безпеки життєдіяльності соціокультурних форм для сталого розвитку державних суверенітетів транс-кордонної та -континентальної консолідації у забезпеченні прогнозування, запобігання та усунення біосоціальних екологічних та кібернебезпек цих форм і підриву національно-патріотичного руху самоідентифікації згуртованих націй. «Дерево цілей» проекту передбачає дослідження політики системного управління якістю та безпекою

життєдіяльності соціокультурних форм (типів: особистості, суспільства, держави; видів: політико-економічна, соціоекологічна, воєнна, науково-інформаційно-технологічна; на рівнях: діагностики геополітичного стану, біосоціальних ситуацій національного сліду та системний аналіз якості складових навколишнього середовища з експертним оцінюванням рівнів ефективності управління якістю й безпекою інституцій; за масштабуванням: адміністративно-географічним, територіальним, соціально-громадянським, екосистемно-ареальним, субсидіарним, згуртовано-консолідаційним; за семантикою: природничо-функціональним користуванням, біосоціальною, таксономічно-градієнтним ранжуванням, аксіологічно-акмеологічною, асертивно-валентною, симбіотично-синергетичною; за управлінсько-інституційною організацією соціокультурних форм і архітектонічною ієрархією політики якості та безпеки) впровадження неомоделей політики неперервної освіти, науки й інноватики та просвітництва з рекреаційно-реабілітаційними активами ноосферної освіти (за формами, типами, рівнями організації та семантикою освітньо-виховних, освітньо-наукових, дослідницьких закладів через геополітичні, державні та інституційні механізми публічного управління) з гарантуванням передбачення, усунення ризиків для безпеки життєдіяльності соціальних гарантій транскордонного виміру академічної мобільності та пролонгованої зайнятості впродовж життя, рівноправної доступності та кваліфікаційної ефективності компетентнісної аксіолого-акмеологічної реалізації її якості у співвідношенні прагнень задоволення щастя до потреб розвитку людського потенціалу цивілізації у вимірах життєспроможності в особливих умовах екологічного сліду націй; виокремлення квалітологічної спроможності самореалізації та моніторингу акмео-потенціалу у біо-соціальній взаємодії; критеріальній метриці якості життя, яка передбачає безпеко-забезпечувальні параметри, психолого-емоційно-компенсаторний інтелект і забезпечення соціального добробуту та «іммунітету» у синергії систем освіти, науки та інноватики в особливих умовах зі доступом громадськості до екологічних інформаційних даних, сукупність яких становить громадське соціально-екологічне здоров'я сталого розвитку цивілізації.

Мета – формування політики сталості суспільного розвитку України через розроблення та впровадження стратегії якості та безпеки життєдіяльності соціокультурних форм у превалюючій парадигмі ноосферності в особливих умовах глобальних біфуркацій.

Завдання: квалітологічний аналіз тезаурусу академічного потенціалу методології політики якості та безпеки життєдіяльності, таксономії соціокультурних форм, встановлення ноосферологічної ролі академічних шкіл освітньо-наукових, консалтингово-дорадчих, просвітницьких і рекреаційних сервісів; продукування неомоделей політики, їх верифікація з експертним оцінюванням потенціалу сталості; встановлення ефективності електронного врядування квалітологічної та асфаліє-політики мережевої та змішаної форм підготовки; моніторинг, прогноз, моделювання соціокультурних форм для різночинних категорій академічно-достойних без обмежень інклюзивної

спроможності та упереджень соціуму; методологія стратегем неперервної освіти для сталого розвитку, просвітництва й академічного сервісу формування політики якості й безпеки життєдіяльності соціокультурних форм забезпечення біосоціального замовлення цивілізаційних потреб в особливих умовах; міжінституційна організація консорціуму освіти для сталого розвитку України.

Об'єкт – процес формування методології систем організації життєспроможних соціокультурних форм квалітологічно- та безпеко-орієнтованих на сталість суспільного розвитку засобами неперервної мережевої та змішаної форм підготовки управління /організації комунікативної взаємодії за особливих умов (глобальні екологічні, кібер-, енерго- та біо-загрози, тероризм, маргіналізація, екстремізм, окупація, кліматична та соціальна міграція, старіння населення, професійне вигорання та невідповідність) в міжінституційному консорціумі неперервної освіти, підвищення кваліфікації управлінської та педагогічної еліти для сталого розвитку; предмет – соціокультурні форми – освітньо-наукові системи та неомоделі політики якості та безпеки життєдіяльності в академічному просторі освіти, науки й інноватики їх життєспроможності для забезпечення сталого розвитку.

Науково-дослідне планування передбачає: системні мультидисциплінарні дослідження в сфері методології політики якості та безпеки життєдіяльності соціокультурних форм на засадах сталості, проведені з метою одержання наукового, науково-технічного (прикладного) результату у вигляді наукової (науково-технічної) продукції сучасних неомоделей політики неперервної освіти, науки й інноватики та просвітництва з рекреаційно-реабілітаційними активами ноосферної освіти з підготовки фахівців та професіоналів за профілем природоохоронної та природоресурсної, освітньо-наукової, управлінської та адміністративної діяльності; формування науково-методичної інформаційної бази даних на основі платформи «Освітній простір футуристичних наукових знань» у галузях наук екологія, охорона навколишнього середовища та збалансованого природокористування, державне управління та публічне адміністрування, педагогіка.

ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

*Сафранов Т.А., д.г.-м н., проф., Чугай А.В., д.т.н., доц.,
Одеський державний екологічний університет,
Одеса, Україна
safranov@ukr.net*

Глобальні кліматичні зміни, втрата біологічного різноманіття, зростаючі масштаби техногенного забруднення довкілля, низький рівень якості життя, соціальна нерівність, безперервні конфлікти у різних частинах світу та інші